

— Азъ съмъ търговецътъ, а другиятъ е коларътъ : паритѣ сж мои.

Какъ да реши дѣлото? Мислилъ, мислилъ, па имъ казалъ да излѣзатъ отъ стаята и да почакатъ, докато ги повика.

Следъ малко сждията викналъ:

— Ей, коларьо, я ела тука!

Истинскиятъ коларъ забравилъ, че се приструва на търговецъ, и влѣзалъ при сждията.

Сждията решилъ право дѣлото и изпраталъ колара да си гледа конетѣ, а на търговеца казалъ:

— Прибери си паритѣ и други пжтъ да не хитрувашъ много: хитрата сврака, съ двата крака.

Добромирко.

ЗА ИЗВОРЧЕТО

Тихо си клокочи
Изворче подъ клони.
Вѣтърътъ повѣя —
Листъ следъ листъ оброни.

За вода отива
Съ котле малка Радка, —
Вѣтърътъ ѝ люшка
Бѣлата забрадка.

П. Керемидчиевъ.